

N°

81.

SOBOTA.

5 Kwietnia. 1819 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Kraiowe: Królestwo Polskie. Wiadomości Zagraniczne: Niemcy.

WIADOMOŚCI KRAIOWE.

KRÓLESTWO POLSKIE.

z Warszawy, 27 Marca.

Instrukcja

Wydana przez Komisję Rządową Sprawiedliwości dla Kontraktów Wojewódzkich, w celu wykonania podług jednolitych wzorów Artykułów 140, 141, 142, 143 i 144 Prawa Sejmowego o Hipotekach.

Kodex Cywilny obowiązuje przedającego majątek nieruchomy, w szacunku zupełnie niezaspokojonego, i chcącego zabezpieczyć sobie pierwszeństwo hipoteki względem resztującego szacunku, aby kontrakt sprzedaży podawał do ksiąg hipotecznych; ale nie obowiązuje nabywcę majątku nieruchomego do objawienia swego tytułu nabycia w tychże księgach.

Kodex Cywilny upoważnia tak zwane taylorne hipoteki, które, choćby do ksiąg hipotecznych wpisane nie były, obciążają jednak majątek nieruchomy. — Nie można zatem z ksiąg hipotecznych, podług przepisów

Kodexu prowadzonych, żadney pewney wyczytać wiadomości, kto jest właścicielem majątku nieruchomego, zwłaszcza, gdy szacunek przez kupującego całkiem zapłaconym zostaje, i iakimi wierzytelnościami obciążonym jest tenże majątek.

Prawo o ustaleniu własności dóbr nieruchomych, o przywilejach i hipotekach na Sejmie 1818 r. uchwalone, zamyka w sobie pomiędzy innemi celami i ten, aby księgi hipoteczne były zupełnym zbiorem wszelkich aktów dotyczących się nie tylko własności dóbr nieruchomych, ale i stanu ich obciążenia.

Nim te akta w różnych epokach, i pod powagą różnych praw, i w różnych językach sporządzone, z upłynieniem terminu prekluzyjnego, dla każdego Województwa wyznaczonego, odnowionemi, i w iedne księgi krajowe połączone będą, chciało mieć prawo Sejmowe, aby przed nadejściem ieszcze tej chwili wiadomość o nich z ksiąg hipotecznych, iakie dochowaniem zostały z epoki różnych Rządów, cząstkowo czerpaną była; a w czem też księgi niedokładną wiadomość obeymują, aby takowa przez dodatkowe składanie aktów uzupełnioną została, ile

to się stać może przed upłynieniem terminu prekluzyjnego.

Ku osiągnięciu tego celu zmierzają przepisy artykułów 140, 141, 142, 145 i 144 wspomnianego prawa Seymowego. Chcąc, aby te wykonywanemi były podług iednostajnych wzorów, Kommissya Rządowa Sprawiedliwości następującą dla Konserwatorów hipoteki wydała instrukcyą, mieszczącą w niej oraz niektóre objaśnienia, które służyć miały dla Konserwatorów aby ci oświeconemi byli o istotney dążności dopiero wspomnianych artykułów prawa, bynajmiej nienaruszając niepodległego w zastosowaniu prawa do przypadków zdania Magistratur Sądowych.

Artykuł 1.

Przepisy ściągające się do wykonania Artykułu 140 Prawa Seymowego, następującey treści:

„W częściach kraju ulegających porządkowi hipotek Pruskich, wszelkie czynności poprzedzające zaprowadzenie praw konstytucyjnych Xięztwa Warszawskiego, które podane zostały do rejestratury hipoteczney, mają pierwszeństwo od daty owczasowego podania. Każda strona interessowana, któraby niebyła zapewnioną iż czynność do rejestratury podana wciągniętą została do ksiąg hipotecznych, obowiązana jest oświecić się w biurze Konserwatora hipotek o skutku podania, i żądać, albo uskutecznienia wpisu podług przepisane go porządku, albo oddania na powrót dokumentu, na którym, prócz zapisane y prezentaty i numeru dawnego dziennika, Konserwator położy numer swego rejestru literami, i podpisze się. Rejestr takowych zawartych przed epoką praw konstytucyjnych Xięztwa Warszawskiego, a niewpisanych czynności, powinien być okazany przez Konserwatora każdemu, mającemu potrzebę oświecenia się o stanie hipotek, poprzedzających rzeczoną epokę.

Powszechna rewizya archiwów hipotecznych, która poprzedziła epokę Seymową, miała szczególniej ten cel, aby przygotować wiadomość o wszelkich w artykule 140 wymienionych, a do ksiąg hipotecznych ieszcze niewniesionych czynnościach. Łatwo więc Konserwatorowie utworzyć mogą rejestr nakazany artykułem 140. Rejestr ten napisany na papierze niestęplowym, którego stronicznie zaznaczonemi być powinny przez Prezesa Trybunału, lub osobę przez niego wy-

znaczoną, składać się ma z następujących rubryk;

- a. Prezentata aktu.
- b. Numer dawnego dziennika.
- c. Numer nowego rejestru.
- d. Treść aktu.
- e. Nieruchomość, której się akt dotyczy.
- f. Powiat, w którym jest położoną.
- g. Uwagi.

Przy końcu rejestru sporządzony będzie summaryusz porządkiem alfabetycznym podług nazwiska dóbr wiejskich, i po miastach podług nazwiska ulic, w których znówu rozróżnić należy liczby domów.

Jeżeli strony interessowane żądać będą wpisania do księgi hipoteczney tych dawniej podanych aktów, w tym względzie zachować należy postępowanie przepisane w instrukcyi hipoteczney z dnia 21 Września 1809 r.

Jeżeli żądać będą zwrotu aktu, Konserwator postąpi sobie podług przepisów artykułu 140, i nic więcej żądać nie będzie za wpisanie do nowego rejestru i wydane zaświadczenie względem numeru, pod którym ten akt w nowym rejestrze wpisanym został, nad złotych polskich dwa.

Jeżeliby strony nie żądały ani wpisania do ksiąg, ani zwrotu podanych do hipoteki aktów, wtedy te zostawać będą w depozycie u Konserwatora. Również zostawać będą w depozycie akta, których oryginały są w aktach hipotecznych, a które się dotyczą kilku stron; tych tylko kopie wydawać będzie Konserwator stronie interessowanej. Obligi oryginalne tylko wierzycielowi wydawanemi być mogą.

Artykuł 2.

Przepisy ściągające się do wykonania Artykułu 141 Prawa Seymowego, następującey treści:

„Przepisy poprzedzającego artykułu stosują się oraz do czynności pochodzących z epoki zaprowadzenia praw konstytucyjnych Xięztwa Warszawskiego, skoro podanemi były do biura Konserwatora przed uregulowaniem ksiąg temże prawem nakazanych, o ileby się już nieznaydowały w tychże księgach.

Oprócz rejestru w poprzedzającym artykule wspomnianego, sporządzonym będzie tym samym sposobem drugi rejestr dla zebrania niewniesionych ieszcze do księgi hipoteczney czynności o których wspomina artykuł 141.

Jeżeli strony żądać będą zwrotu dokumentu, lub wcale się nie zgłaszają, postąpi sobie

Konserwator, iak iest wyżej przepisano. Jeżeli zaś strony żądać będą wpisu, zachować należy postępowanie kodexem cywilnym te-raz obowiązującym przepisane, i wciągnąć też wpisy do xiąg w myśl Kodexu cywilnego założonych. Aby iednak z takowego wpisu, choć późniey uskutecznionego, okazywało się właściwie pierwszeństwo, strony podając notę do Konserwatora podług przepisu artykułu 2148 Kodexu cywilnego, wyrażą w niej prezentatę aktu, numer danego dziennika, i numer nowego rejestru.

Artykuł 3.

Przepisy ściągające się do wykonania artykułu 142 Prawa Seymowego tej treści:

„Wszelkie tytuły do własności dóbr nieruchomości, pochodzące z epoki praw konstytucyjnych Xięztwa Warszawskiego, lub z epoki Rządu Austriacko-Galicyskiego, powinny być wniesionemi do xiąg Konserwatora hipotek z upłynieniem naydaley roku iednego od dnia ogłoszenia niniejszego prawa. Po upłynieniu tego czasu, ten tylko będzie mocen zarządzać własnością dóbr nieruchomości, i przeciw takiemu tylko uczy-nione być mogą wpisy hipoteczne, którego xięga Konserwatora, iako właściciela wymieni.

Artykuł ten iest dalszym ciągiem poprzedzających, i do tego wspólnego dąży z niemi celu, aby uzupełnić akta hipoteczne z różnych epok Rządu dochowane. Właściwie zaś ściągają się do uzupełnienia wiadomości o aktach względem nabycia dóbr nieruchomości, pod powagą praw Austriacko-Galicyskiego i Xięz: Warsz: zawartych. Nie iest tu mowa o zupełnem odnowieniu wszystkich takowych aktów, i połączeniu ich w nowe xięgi, bo iedno i drugie rozpocznie się dopiero z nadejściem terminu prekluzyynego, ale o podaniu do xiąg hipotecznych aktów, które pochodzą z epoki tych praw, a o których ani xięgi, lub rejestra bądź za Rządu Austriacko-Galicyskiego, bądź pod powagą praw Xięztwa Warszawskiego utrzymywane, żadney ieszcze nie zawierają wiadomości. Dopiero po podaniu tych tytułów mocnemi będą takowi, do xiąg dotąd ieszcze niewpisani, nabywcy zarządzać własnością dóbr przez siebie nabytych.

Że zaś tak podług przepisów Kodexu w artykule 1582 zawartych, iako też podług przepisów ustawy cywilney dla Galicyi zachodniey; kontrakt z podpisem prywatnym o kupno dóbr nieruchomości zawarty iest wa-

żnym, przeto Konserwatorowie odmówić nie mogą przyjęcia takowych prywatnych kontraktów do hipoteki.

Artykuł 4.

Przepisy ściągające się do wykonania artykułu 143 Prawa Seymowego tej treści:

„Od dnia ogłoszenia niniejszego prawa, aż do zaprowadzenia nowego porządku hipotecznego, wszelkie czynności między żyjącymi o własność dóbr nieruchomości zawierane, być powinny w formie urzędowej; a dopóki nie zostały podane do bióra konserwatora i wciągnięte do rejestrów, uważane są iako stosujące się do osób tylko, niestanowiące prawa rzeczowego.

Przepisy artykułu tego tyle się tylko dotyczą konserwatorów, iż żadnych kontraktów o własność dóbr nieruchomości z podpisem prywatnym, od dnia ogłoszenia prawa seymowego zawieranych, do hipoteki przyjmować nie mogą.

Artykuł 5.

Przepisy ściągające się do wykonania artykułu 144 Prawa Seymowego tej treści:

„Wszelkie tajne, czyli prawne hipoteki pochodzące z epoki zaprowadzenia praw konstytucyjnych Xięztwa Warszawskiego, aż do dnia ogłoszenia niniejszego prawa, powinny być wpisane do rejestrów hipotecznych w przeciągu naydaley roku iednego, bez obowiązku opłaty stępla, a od dnia ogłoszenia niniejszego prawa, nie będą miały miejsca hipoteki prawne, iak tylko z obowiązkiem wpisania ich do xiąg.

Ponieważ prawo stanowi, w iakim sposobie hipoteki prawne do xiąg wpisanemi być powinny, a przepis powyższego artykułu zawiera istotnie tylko obowiązki dla tych których się hipoteka prawna dotyczy, przeto niepotrzebują konserwatorowie w tym względzie żadney instrukcyi; dosić im będzie wiedzieć, iż stosowne w tym względzie wyszły polecenia do Prokuratorów i Sądów Pokoju.

Artykuł 6.

Przepisy względem wydawania wykazu hipotecznego w częściach kraju, które zostawały pod porządkiem hipotek Pruskich.

Konserwatorowie wydając wykaz całego stanu hipotecznego, powinni go podzielić na cztery części:

- I. Wykaz stanu hipotecznego aż do ustania Rządu Pruskiego.
- II. Wykaz stanu hipotecznego od ustania Rządu Pruskiego aż do 1 Maia 1808; i w tym to wykazie, co się tyczy doku-

mentów ieszcze do hipoteki niewciągni-
nych, powinni umieścić wyciąg z rei-
stru podług artykułu 140 prawa Seymo-
wego, przez nich sporządzić się miane-
go, lub zaświadczyć, iż z epoki tey nie-
masz żadnych dokumentów podanych do
hipoteki.

III. Wykaz stanu hipotecznego od 1go Ma-
ia 1808 aż do założenia nowych xiąg w
myśl Kodexu cywilnego, i instrukcyi
hipoteczney z dnia 21 Września 1809.
W tym wykazie, co do dokumentów nie
wciągniętych do hipoteki, postąpią so-
bie iak jest pod liczbą drugą przepi-
sano.

IV. Wykaz stanu hipotecznego od założenia
nowych xiąg w myśl Kodexu Cywilne-
go, aż do daty wydanego wykazu.

Artykuł 7.

*Przepis w tym samym przedmiocie względem
części kraiu, które zostawały dawniej pod pra-
wem Austryacko-Galicyskiem, Galicyą Nową
zwaną.*

Wykaz hipoteczny dobr dawniej w tak
zwaney Galicyi położonych, gdy ma byđz,
ile możność tego dozwala, zbliżonym do zu-
pełności, zamykać w sobie powinien trzy
epoki:

I. Wykaz stanu hipotecznego z dawnych
aktów Polskich.

Tu wyrazić należy, z iakiego rodzaju
aktów Polskich jest czerpany, od któ-
rego roku się poczyną, i z którym się
kończy.

II. Wykaz stanu hipotecznego z aktów za
Rządu Austryacko-Galicyskiego utrzy-
mywanych, aż do wprowadzenia hipo-
teki Nowey w myśl Kodexu Cywil-
nego.

III. Wykaz stanu hipotecznego z nowych
xiąg w myśl kodexu cywilnego utrzy-
mywanych, aż do daty wydanego wy-
kazu.

Artykuł 8.

*Przepis w tym samym przedmiocie względem
części kraiu, które zostawały dawniej pod pra-
wem Austryacko-Galicyskiem, Galicyą Starą
zwaną.*

Wykaz hipoteczny dobr dawniej w tak
zwaney Starey Galicyi położonych zamykać
w sobie będzie dwie epoki.

I. Wykaz stanu hipotecznego z Tabuli, któ-
ra we Lwowie utrzymywana była.

II. Wykaz stanu hipotecznego z nowych
xiąg w myśl kodexu cywilnego utrzy-
mywanych.

Instrukcyja ninieysza ma byđz przesłaną
do wszystkich sądów cywilnych dla wiado-
mości i udzielenia iey Konserwatorom, ma
byđz oraz ogłoszoną przez Gazety Warsza-
wskie; i Dzienniki wszystkich Woiewództw.

Działo się na posiedzeniu Kommissyi Rząd-
dowej Sprawiedliwości d. 20 Marca 1819.

Minister Prezydujący

W. Sobolewski.

Sekretarz Jeneralny

J. Hankiewicz.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

Od brzegów Menu, 24 Marca.

Wydawca nowey gazety Sztutgardskiey
(Kapitan Zeiboldt) wolnie i śmiało się tłoma-
czył względem Stanu woyskowego. Wol-
ność ta niepodobala się wielu osobom, któ-
re się temu powołaniu poświęciły. Kilka
zaćm znakomitych oficerów postanowiło
w imieniu wszystkich woyskowych za-
nieść skargę do Króla i w skutek tego w
adressie podanym do tronu domagało się
o ustanowienie cenzury dla gazet i innych
pism peryodycznych, a przynajmniey
w artykułach tyczących się *woyskowo-
ści*, dodając, że stan ten naybardziej
powinien dbać o obronę honoru swojego, i bar-
dziej aniżeli iaki inny czuć wszelką przy-
mówkę. A razem było ich życzeniem nay-
mocniyszem, aby pomienionego wydawcę
wyzuć ze stopnia Kapitana. Na co Król od-
powiedział: „W Państwie moim istnienie
wolność druku. Wszystkie zatem uwagi
do iakiego by się kolwiek takowe sציagały
stanu i powołania, powinny bydz wspaniale
puszczone w niepamięć, lub pogardzane ieżeli
są fałszywemi, ieżeli zaś są głosem prawdy,
sprawiedliwość wymaga, aby każdy z nich
korzystał. Co zaś do krzywd osobistych,
te w sądach wysłędzone byđz powinny.“

PS. Z przyczyny Świąt nadchodzących
numer następujący pisma naszego wyydzie w
dniu 10 b. m. to lest w przyszły Czwartek.

W PETERSBURGU

w drukarni woienney Głównego Sztabu JEGO CESARSKIEY MŚCI.